

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Jaume TOR PORTA i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En període d'execució de la Sentència de 9-3-2010 dictada en el procediment oposant la Sra. R.P.L. contra el Sr. R.G.A. l'Hble. Batlle acordava la retenció parcial de la pensió de jubilació percebuda pel Sr. R.G.A. fins a concurrència de la suma de 150.- € mensuals.

II.- Per escrit amb data registre del 3-5-2017, el Sr. R.G.A. sol·licitava "es retiri el bloqueig que a dia d'avui existeix en la seva pensió atorgada per la CASS" (sic).

III.- Prèvia audiència de la Sra. R.P.L., per Aute de data 3-10-2010 l'Hble. Sr. Batlle decidia:

“ÚNIC: Mantenir la retenció salarial travada prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per import de 150.- € mensuals sobre la pensió de jubilació que ha de percebre el Sr. R.G.A., fins a la liquidació del deute”.

IV.- Contra aquest Aute va interposar recurs d'apel·lació, la representació processal del Sr. R.G.A. i en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació sol·licitant la suspensió de l'execució forçosa sobre els béns del seu representat, concretament la retenció sobre la pensió de jubilació, fins que la seva economia millorés.

Subsidiàriament demanava que es fixés per part del Tribunal que el deute real a càrrec del seu representat havia de fixar-se en 19.198,96.- €.

Més subsidiàriament encara sostenia que les costes processals d'advocat haurien de fixar-se en 208.- € més 50.- € per cada escrit de tràmit hagut compte que els escrits presentats de contrari havien estat simples de tal manera que havien de ser limitats de conformitat amb les previsions de les Normes Orientadores d'Aplicació del Col·legi d'Advocats d'Andorra vigents en cada moment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La decisió contra la qual s'interposa recurs d'apel·lació intervé en seu d'execució de Sentència ferma i rebutja la sol·licitud del Sr. R.G.A. de suspendre la retenció que l'Hble Batlle titular de l'execució havia adoptat en relació a la pensió de jubilació que el mateix percep de la CASS. Contra tal decisió, s'alça la part recurrent.

II.- De manera preliminar, s'ha d'examinar si contra la decisió de 3-10-2017 hi cap recurs d'apel·lació.

No es pot oblidar el criteri d'aquesta Sala recollit en l'Aute de 28.11.13 (TSJC 294-13) que diu: “... És cert que aquesta Sala ha establert una doctrina, continguda en les resolucions dels rotlles 235/11, 143/12 i 272/12, en consonància amb els paràmetres que inspiren el Decret de 4-02-1986 en el seu Annex III, segons la qual la finalitat cercada per l'execució de resolucions judicials, amb ple respecte al dret a la jurisdicció de l'article 10 C.A., és l'assoliment de l'efectivitat dels pronunciaments de condemna de les resolucions judicials. En aquest sentit, els recursos d'apel·lació s'admeten de forma limitada, i concretats al control de l'inici i finalització de l'execució, així com a les resolucions que posen fi als incidents d'execució. Així, s'ha determinat que els recursos ho seran en un sol efecte (cfr. Art. 4 Annex III) i que les decisions que es vagin dictant durant el procés d'execució (resolucions amb caire interlocutori), amb excepció de les que resolen incidents, no són susceptibles de recurs.”

I en l'Aute de 23.5.13 (TSJC 272-12) dèiem “... En efecte, si s'analitza l'Annex III del Decret de data 4-02-1986 es pot observar com la finalitat que es persegueix, i la qual s'addiu amb el dret a la jurisdicció contemplat a l'article 10 C.A., consisteix en l'obtenció (arts. 1 a 7) d'un procediment ràpid i àgil per a l'execució de les resolucions judicials, de forma que es faci efectiu el dret a la jurisdicció, tot possibilitant que aquell que ha obtingut un pronunciament judicial al seu favor, en seu declarativa, pugui aconseguir que, pel cas de manca de compliment voluntari pel condemnat, l'efectivitat d'allò establert a la resolució judicial.

En el sentit indicat, es preveu tant l'execució definitiva com la provisional i es diferencia en seu d'execució entre les condemnes de lliurar béns mobles o immobles, fer o no fer alguna cosa, així com el pagament de diners o de

quantitats il·líquides. I, solament, en aquest darrer supòsit d'execució es preveu l'obertura i tramitació d'un incident d'execució que finalitzarà per un Aute. En aquest cas, s'admet el recurs d'apel·lació i a un sol efecte (cfr. Art. 4 Annex III). I això no succeeix en el present cas, en el qual la quantitat no és il·líquida, sinó que el càlcul dels interessos pot determinar-se per simples operacions aritmètiques, de manera que no cal l'apertura d'un incident, tota vegada que aquest es preveu per a la liquidació dels danys i perjudicis o per la determinació de la condemna no líquida.

En conseqüència, el criteri rector, en seu d'execució, consisteix, per una banda, en l'admissió limitada dels recursos d'apel·lació a aquells casos en els quals s'ha previst la tramitació d'un incident d'execució, com ho és el contemplat per a la fixació de la quantitat de l'execució quan la condemna és il·líquida o s'han de liquidar els danys i perjudicis i, per l'altra, que el criteri general consisteix en l'admissió a un sol efecte del recurs (efecte devolutiu), com així també s'extreu d'allò previst a l'article 4.

Per consegüent, sense perjudici de poder interposar recursos contra aquelles resolucions judicials que posen fi als incidents d'execució, les resolucions que es dictin durant el procediment no són susceptibles de recurs....”.

III.- Aplicat aquest criteri al cas d'espècie, hem de concloure que l'Aute dictat en fase d'execució no posa fi a la mateixa sinó al contrari adopta mesures encaminades a assegurar-la amb la qual no és susceptible de recurs i que per tant l'admissió del recurs va ser errònia.

IV.- Les consideracions anteriors fonamenten que no es procedeixi a l'anàlisi relatiu al fons de l'afer, tota vegada que el recurs ha estat admès indegudament i, per tant, en consonància amb la doctrina reiterada d'aquesta Sala s'ha d'entendre que les causes d'inadmissió es transformen en causes de desestimació. Malgrat això, tota vegada que l'admissió indeguda no esdevé imputable a la recurrent, no procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. R.G.A. contra l'Aute de l'Hble. Sr. Batlle de data 3-10-2017 que confirmem íntegrament. No fem pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-